

عنوان مقاله:

بررسی مقادیر و زمان های کاربرد علف کش پروسولفوکارب در کنترل علف های هرز مزارع گندم

محل انتشار:

مجله تولید گیاهان زراعی، دوره 13، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

ابراهیم ممنوعی - استادیار بخش تحقیقات گیاهپزشکی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی جنوب استان کرمان، موسسه تحقیقات گیاهپزشکی کشور، سازمان

محمد رضا کرمی نژاد - مربی پژوهشی، بخش تحقیقات علف های هرز، موسسه تحقیقات گیاهپزشکی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: کاربرد علف کش ها یکی از متداول ترین روش های کنترل علف های هرز در مزارع گندم (*Triticum aestivum*) است. تاکنون ۲۶ علف کش در ایران برای گندم ثبت شده که عمدتاً کاربرد پس رویشی دارند. تعداد علف کش های محدودی از نظر زمان کاربرد در این محصول ثبت شده است. بنابراین، ثبت علف کش های جدید با زمان کاربرد و محل عمل متفاوت در این محصول ضروری است. علف کش پروسولفوکارب برای کنترل علف های هرز گندم به صورت پیش رویشی و یا زود پس رویشی توصیه شده است. این آزمایش با هدف ارزیابی مقدار و زمان کاربرد علف کش پروسولفوکارب در کنترل علف های هرز مزارع گندم و عملکرد آن انجام شده است. مواد و روش ها: آزمایش در قالب طرح بلوک کامل تصادفی با چهار تکرار در اراضی مرکز تحقیقات آموزش کشاورزی جنوب کرمان در سال زراعی ۱۳۹۷ اجرا شد. تیمارهای آزمایش شامل کاربرد علف کش های تایپیک (کلودینافوپ پروپارژیل ۸ درصد EC) به مقدار ۱ لیتر در هکتار + گرانستار (تر بینورون متیل ۷۵ درصد WG) به مقدار ۲۰ گرم در هکتار، آتلانتیس (مزوسولفورون + یدوسولفورون + مفن پایردی اتیل ۲/۱ درصد OD) به مقدار ۵/۱ لیتر در هکتار، اتللو (مزوسولفورون + یدوسولفورون + دیفلوفنیکان + مفن پایردی اتیل ۲۵/۸ درصد OD) به مقدار ۶/۱ لیتر در هکتار، آکسیال (پینوکسادن ۵ درصد EC) به مقدار ۲/۱ لیتر در هکتار + گرانستار به مقدار ۲۰ گرم در هکتار، باکسر (پروسولفوکارب ۸۰ درصد EC) به مقدار ۳، ۴ و ۵ لیتر در هکتار پس از کاشت و قبل از آبیاری اول، باکسر (پروسولفوکارب ۸۰ درصد EC) به مقدار ۳، ۴ و ۵ لیتر در هکتار به صورت زود پس رویشی و کاربرد باکسر (پروسولفوکارب ۸۰ درصد EC) به مقدار ۵ لیتر در هکتار در مرحله پنجه زنی گندم بود. یافته ها: علف های هرز غالب محل آزمایش شامل یونجه زرد، آناغالیس، پنیچک، و ترشک به ترتیب با فراوانی نسبی ۳۵، ۲۵، ۱۵، ۱۳ و ۹ درصد بودند. نتایج نشان داد که تیمارهای علف کش تاثیر معنی دار بر تراکم و وزن خشک علف های هرز مذکور داشت. علف کش باکسر کارایی بسیار مطلوبی در کنترل علف های هرز داشت به طوری که با افزایش مقدار کاربرد آن کارایی کنترل به طور معنی دار افزایش یافت. همچنین کارایی علف کش باکسر در کنترل علف های هرز ذکر شده در تیمارهای قبل از آبیاری مطلوب تر بود. به طوری که با کاربرد علف کش باکسر (۵ لیتر قبل از آبیاری) وزن خشک علف های هرز آناغالیس، پنیچک، ترشک و یونجه زرد ۱۰۰ درصد، چچم ۹۷ درصد و کل علف های هرز ۹۴ درصد کنترل شدند. با این وجود، کاربرد علف کش باکسر به گندم خسارت وارد کرد. مقدار خسارت در تیمارهای کاربرد قبل و بعد از آبیاری بیشتر از کاربرد آن به صورت زود پس رویشی بود. با این وجود مقدار خسارت حاصل از کاربرد علف کش باکسر کمتر از مقدار خسارت رقابت علف های هرز (نیمه شاهد) بود. به طوری که در تیمار کاربرد علف کش باکسر ۳ لیتر در هکتار قبل از آبیاری توانست عملکرد بیولوژیک با ۵۴/۱۳ تن در هکتار و عملکرد دانه با ۳/۵ تن در هکتار نسبت به شاهد ۱۶۰ و ۱۵۲ درصد ...

کلمات کلیدی:

پیش رویشی، تراکم، زود پس رویشی، کنترل شیمیایی، وزن خشک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1261987>

